

Sách Daniel - Số một trăm bốn mươi

Lời hứa sau cùng: Tiết lộ vai trò của Êlia trước Ngày của Chúa

Jeff Pippenger

2024-03-16

Lời hứa cuối cùng của Cựu Ước là trước ngày lớn lao và đáng sợ của Chúa, Êlia sẽ đến.

Hãy nhớ luật pháp của Môi-se, tôi tớ Ta, điều Ta đã truyền dạy cho người tại Hô-rếp cho cả Y-sơ-ra-ên, cùng với các luật lệ và phán quyết. Kia, Ta sẽ sai tiên tri Ê-li đến với các người trước khi ngày lớn và đáng khiếp sợ của Đức Giê-hô-va đến: Người sẽ làm cho lòng của các cha trở về với con cái, và lòng của con cái trở về với cha mình, kéo Ta đến và giáng lời rủa sả trên đất. Ma-la-chi 4:4-5.

Ê-li đến trước “ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va” vừa là một sứ giả cá nhân, vừa là phong trào gắn liền với sứ điệp mà sứ giả ấy công bố. Vì vậy, Ê-li được sai đến chính là một trăm bốn mươi bốn nghìn người không ném sự chết, như Hê-nóc và Ê-li tiêu biểu. Họ là những người sẽ được giương lên như một cờ hiệu khi luật Chủ nhật sắp đến.

Ê-li của thời kỳ sau rốt cũng được Giăng Báp-tít đại diện, nhưng Giăng không đại diện cho một trăm bốn mươi bốn ngàn. Ông đại diện cho những người gia nhập phong trào và chấp nhận sứ điệp của sứ giả thời kỳ sau rốt, là những người sau đó bị giáo hoàng quyền sát hại trong giờ khủng hoảng của luật ngày Chủ nhật, bắt đầu khi luật ngày Chủ nhật sắp được ban hành và kết thúc khi Mi-ca-ên đứng lên và giáo hoàng quyền đi đến chỗ tận cùng, không ai giúp nó.

Ê-li được tiêu biểu tại núi Cạt-mên và Giăng được tiêu biểu trong phòng yến tiệc của Hê-rôt. Hai nhân chứng lịch sử đó xác định hai nhóm dân của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt, được đại diện trong Khải Huyền chương bảy. Một trăm bốn mươi bốn nghìn và đoàn dân rất đông tương ứng với núi Cạt-mên và tiệc sinh nhật của Hê-rôt. Hai dòng tiên tri ấy cung cấp một điểm tham chiếu vững chắc để căn trọng nhận diện các yếu tố của đầu thứ tám, là đầu thuộc về bảy đầu trong Khải Huyền chương mười bảy, với đủ chi tiết mang tính tiên tri để làm sáng tỏ cách thức và lý do vì sao vị tổng thống cuối cùng, là vị thứ tám nhưng cũng thuộc về bảy, trở thành nhà độc tài vĩ đại của Hoa Kỳ trong những diễn biến cuối cùng của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh.

Khi luật ngày Chủ nhật được ban hành, liên minh ba bên được hoàn tất.

"Bởi sắc lệnh buộc thi hành thiết chế của chế độ giáo hoàng, vốn vi phạm luật của Đức Chúa Trời, quốc gia chúng ta sẽ hoàn toàn tự tách mình khỏi sự công chính. Khi Tin Lành vươn tay qua vực ngăn để nắm lấy tay quyền lực La Mã, khi nó với tay qua vực thẳm để bắt tay với Thuyết câu hồn, khi, dưới ảnh hưởng của liên minh ba bên này, đất nước chúng ta chối bỏ mọi nguyên tắc của Hiến pháp của mình với tư cách là một chính quyền Tin Lành và cộng hòa, và tạo điều kiện cho việc truyền bá những điều dối trá và mê hoặc của giáo quyền La Mã, thì chúng ta có thể biết rằng thời điểm đã đến cho công việc lạ lùng của Sa-tan và rằng sự kết thúc đã gần." Testimonies, tập 5, 451.

Tuy nhiên, trong minh họa này có một trình tự, và trình tự ấy được Lời linh hứng đề cập. Đó là một sự kiện xảy ra tại “sắc lệnh”, mà xét theo một nghĩa thì là một sự kiện đơn lẻ, nhưng thực ra là một chuỗi sự kiện được sắp xếp rất cẩn trọng. Tại “sắc lệnh” ấy, Hoa Kỳ không còn là vương quốc thứ sáu của lời tiên tri trong Kinh Thánh nữa, nghĩa là chính tại đó vương quốc thứ bảy bắt đầu, nhưng vương quốc thứ bảy đồng ý trao vương quốc của mình cho con thú. Khi tiên tri giả bị đánh bại, con rồng chiếm lấy vị trí của nó và lập tức trao nửa vương quốc của mình cho con thú.

Tại núi Carmel, có bốn trăm năm mươi tiên tri của Baal, và có bốn trăm tiên tri của lùm cây ở Samaria, ăn tại bàn của Jezebel.

Vậy bây giờ, hãy sai người đi, và triệu tập cho ta toàn thể Y-sơ-ra-ên đến núi Cạt-mên, cùng bốn trăm năm mươi tiên tri của Ba-anh, và bốn trăm tiên tri của A-sê-ra, là những kẻ ăn tại bàn của Giê-sa-bên. 1 Các Vua 18:19.

Êlia xác định cuộc đối đầu trên núi Cạt-mên là một cuộc tranh cãi, không chỉ về câu hỏi ai là Đức Chúa Trời chân thật, mà còn về việc ai là tiên tri chân thật.

Bấy giờ Ê-li nói với dân chúng: Tôi, chỉ mình tôi, còn lại là tiên tri của Đức Giê-hô-va; nhưng các tiên tri của Ba-anh thì có bốn trăm năm mươi người. 1 Các Vua 18:22.

Khi lửa từ trời giáng xuống thiêu rụi của lễ mà Ê-li-a dâng, ông liền tự tay giết bốn trăm năm mươi tiên tri của Ba-anh.

Ê-li bảo họ rằng: Hãy bắt các tiên tri của Ba-anh; đừng để một người nào trong bọn họ thoát. Người ta bèn bắt họ; Ê-li đem họ xuống khe Ki-sôn và giết họ tại đó. 1 Các Vua 18:40.

Baal là một tà thần nam, và bốn trăm tiên tri của lùm cây, những người vẫn còn ở với Jezebel, ăn tại bàn của bà trong thành Samaria, là những tiên tri của nữ thần Ashtaroth. Nữ thần ấy đã sống sót sau cuộc tàn sát các tiên tri trên núi Carmel do Elijah thực hiện.

Dân chúng trên núi phủ phục trong kinh hoàng và kính sợ trước Đức Chúa Trời vô hình. Họ không thể nhìn vào ngọn lửa rực sáng, thiêu đốt được sai xuống từ trời. Họ sợ rằng mình sẽ bị thiêu rụi vì sự bội đạo và tội lỗi của mình. Họ đồng thanh kêu lên, tiếng vang dội khắp núi và vọng xuống các đồng bằng phía dưới họ với sự rành rẽ khủng khiếp, ‘Chúa là Đức Chúa Trời; Chúa là Đức Chúa Trời.’ Israel cuối cùng cũng bừng tỉnh và không còn bị lừa dối. Họ thấy tội lỗi của mình và nhận ra họ đã xúc phạm Đức Chúa Trời lớn lao biết bao. Con giận của họ bùng lên chống lại các tiên tri của Baal. Trong nỗi kinh hoàng khiếp đảm, Ahab và các thầy tế của Baal đã chứng kiến màn biểu dương kỳ diệu quyền năng của Jehovah. Lại vang lên, bằng những lời mệnh lệnh khiến người ta sững sờ, tiếng của Elijah truyền cho dân chúng: ‘Hãy bắt các tiên tri của Baal; đừng để một ai trong chúng thoát.’ Và dân chúng sẵn sàng vâng theo lời của Elijah. Họ bắt các tiên tri giả đã lừa dối họ, đưa chúng đến khe suối Kishon, và tại đó Elijah, tự tay mình, đã giết những thầy tế thờ hình tượng ấy. Review and Herald, ngày 7 tháng 10, 1873.

Núi Cạt-mên tiêu biểu cho luật Chủ Nhật sắp đến tại Hoa Kỳ. Chính khi ấy cờ hiệu của một trăm bốn mươi bốn nghìn (được Ê-li làm hình bóng) được giương lên. Chính tại đó, sừng Tin Lành chân chính được bày tỏ cách rõ rệt, đối nghịch với sừng Tin Lành giả mạo, kẻ ở Sa-ma-ri, ăn đồ ăn của

Giê-sa-bên. Cũng tại đó, sừng Cộng hòa, vốn đã trở thành sừng của cả giáo hội lẫn nhà nước trong giai đoạn dẫn đến Núi Cạt-mên, chấm dứt với tư cách là vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh. Khi ấy còn lại A-háp và nước mười chi phái của ông, cùng Giê-sa-bên, kẻ đã ăn náu tại Sa-ma-ri, trong khi bà ăn uống với những người Tin Lành bội đạo. Vương quốc thứ sáu đã kết thúc, và rồi mưa đổ xuống cách không lường.

Trong bữa tiệc sinh nhật của Herod, Elijah, được đại diện bởi John the Baptist, đang ở trong nhà tù La Mã chờ được giải cứu hoặc phải chết. Không có các tiên tri của Baal để thực hiện điệu múa lừa dối, chỉ có Salome, con gái của Jezebel. Herod và bạn bè trong hoàng tộc của ông say sưa với rượu của Babylon, vì sinh nhật của ông cũng tượng trưng cho đạo luật Chủ nhật, và mọi quốc gia đã bắt đầu uống rượu của Babylon vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, từ lâu trước khi đạo luật Chủ nhật sắp đến.

Và sau những điều ấy, tôi thấy một thiên sứ khác từ trời xuống, có quyền năng lớn; và đất được chiếu sáng bởi vinh quang của người ấy. Người kêu lớn tiếng, nói rằng: Ba-by-lôn lớn đã sụp đổ, đã sụp đổ, và đã trở nên chỗ ở của các quỷ, sào huyệt của mọi tà linh ô uế, và chuồng của mọi loài chim ô uế và đáng ghét. Vì muôn dân đều đã uống rượu của con thịnh nộ do sự tà dâm của nó, các vua trên đất đã phạm tà dâm với nó, và các thương gia trên đất đã trở nên giàu có nhờ sự xa hoa dư dật của nó. Khải Huyền 18:1-3.

Ba câu này đã được ứng nghiệm khi những tòa nhà vĩ đại ở New York, cặp tháp đôi, bị đánh sập bởi một cái chạm của Chúa.

"Giờ đây lại có tin rằng tôi đã tuyên bố New York sẽ bị quét sạch bởi một cơn sóng thần? Điều đó tôi chưa hề nói. Tôi đã nói rằng, khi nhìn những tòa nhà lớn mọc lên ở đó, tầng này chồng tầng kia, 'Những cảnh tượng kinh hoàng nào sẽ diễn ra khi Chúa trời dậy để làm rung chuyển dữ dội trái đất! Bây giờ những lời trong Khải Huyền 18:1-3 sẽ được ứng nghiệm.' Toàn bộ chương mười tám của sách Khải Huyền là một lời cảnh báo về những điều sắp đến trên đất. Nhưng tôi không có ánh sáng cụ thể nào về điều gì sẽ xảy ra cho New York, chỉ biết rằng một ngày nào đó những tòa nhà lớn ở đó sẽ bị lật đổ bởi sự xoay chuyển và đảo lộn của quyền năng Đức Chúa Trời. Từ ánh sáng đã được ban cho tôi, tôi biết rằng sự hủy diệt hiện diện trong thế gian. Chỉ một lời từ Chúa, một chạm của quyền năng vĩ đại của Ngài, là những công trình đồ sộ này sẽ đổ sụp. Những cảnh tượng sẽ diễn ra, sự kinh khiếp của chúng vượt ngoài sức tưởng tượng của chúng ta." Review and Herald, ngày 5 tháng 7, 1906.

Đạo luật Ngày Chủ nhật sắp đến được đại diện bởi tiếng nói thứ hai trong Khải Huyền đoạn mười tám, và nó cũng tượng trưng cho núi Cạt-mên của Ahab và bữa tiệc sinh nhật của Hê-rôt. Hê-rô-đia, cũng chính là Giê-sa-bên, không hiện diện trong bữa tiệc say sưa của Hê-rôt, cũng như Giê-sa-bên đã vắng mặt trên núi Cạt-mên. Cho đến khi đạo luật Ngày Chủ nhật được ban hành, bà đã bị lãng quên suốt bảy mươi năm tượng trưng của thời kỳ trị vì của con thú từ đất, tức vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh. Khi Giê-sa-bên nhận vết thương chí tử vào các năm 1798 và 1799, vương quốc thứ sáu (Hoa Kỳ) bắt đầu thời kỳ của mình với tư cách là vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh. Khi vương quốc thứ sáu kết thúc, bà sẽ trở lại, bắt đầu cất lên những bài ca của mình và phạm tà dâm với mọi dân tộc trên đất.

Những khúc ca về tà dâm và rượu nho của nàng đã khởi đầu theo lời tiên tri vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, nhưng đó chỉ là thời kỳ chuẩn bị, như đã được tượng trưng bởi ba mươi năm từ 508 đến 538, khi nàng lần đầu tiên lên ngôi. Cho đến khi có Luật Chủ nhật, khi vương quốc thứ sáu bị giết bởi tay Ê-li, nàng vẫn ẩn mình ở Sa-ma-ri. Vào lúc đó, Giăng Báp-tít bị giam trong ngục của nàng, chờ đợi hoặc được giải cứu, hoặc chết.

Herod và những người bạn quyền quý của ông say sưa với rượu của Babylon, khi Salome, con gái của Herodias (Jezebel), trình diễn vũ điệu vô cùng quyến rũ, và Herod bộc lộ những ham muốn dâm dăng và loạn luân của mình. Ông hoàn toàn bị mê hoặc bởi những động thái gợi dục của cô con gái riêng của vợ mình, và hứa ban cho nàng đến nửa vương quốc của ông.

Đến ngày thuận tiện, nhân sinh nhật Hê-rôt, vua mở tiệc khoản đãi các đại thần, các tướng lĩnh và những người quyền thế bậc nhất của Ga-li-lê. Khi con gái của Hê-rô-đia bước vào múa, làm đẹp lòng Hê-rôt và những người cùng ngồi với ông, vua nói với thiếu nữ: Hãy xin ta điều gì ngươi muốn, ta sẽ cho ngươi. Vua lại thề với nàng: Dù ngươi xin điều gì nơi ta, ta cũng sẽ cho, dầu đến nửa nước ta. Nàng ra ngoài, hỏi mẹ mình: Con nên xin gì? Bà đáp: Đầu của Giăng Báp-tít. Lập tức nàng vội trở vào gặp vua và xin: Con muốn vua ngay bây giờ cho con, đặt trên một mâm, đầu của Giăng Báp-tít. Vua rất buồn rầu; nhưng vì đã thề, và vì những người cùng ngồi với mình, vua không muốn từ chối nàng. Tức khắc vua sai một đao phủ và truyền đem đầu ông đến; người ấy đi chặt đầu ông trong ngục, đem đầu ông trên một mâm trao cho thiếu nữ; thiếu nữ lại đưa cho mẹ mình. Mác 6:21-28.

Tiếng thứ nhất của Khải Huyền đoạn mười tám đã vang lên vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và tiếng thứ hai sẽ vang lên khi luật Chủ nhật sắp được ban hành. Trong lịch sử được trình bày ở Giăng đoạn sáu, tiếng thứ nhất của năm 2001 là tiếng của Đấng Christ cho các môn đồ biết rằng họ phải ăn thịt Ngài và uống huyết Ngài, vì Ngài là Bánh từ trời thật. Giai đoạn đó bắt đầu tại Ga-li-lê và kết thúc bằng sự sàng lọc các môn đồ khi họ quay lưng bỏ Ngài trong Giăng đoạn SÁU, câu SÁU MƯỜI SÁU. Lịch sử ấy bắt đầu ở Ga-li-lê với một bài thử về chế độ ăn uống và kết thúc tại việc áp đặt dấu của con thú, được tượng trưng bởi con số của tên giáo hoàng, tức là SÁU, SÁU, SÁU. Ga-li-lê có nghĩa là “bước ngoặt”, và ngày 11 tháng 9 năm 2001 là một “bước ngoặt” mang tính tiên tri (Ga-li-lê), và sinh nhật của Hê-rôt diễn ra với giới lãnh đạo của Ga-li-lê. Tiếng mở đầu của Khải Huyền đoạn mười tám, và tiếng kết thúc của Khải Huyền đoạn mười tám, đều được biểu trưng bởi Ga-li-lê, là một bước ngoặt.

Có những bài học cần rút ra từ lịch sử quá khứ; và chúng ta được kêu gọi chú ý đến những điều ấy, để ai nấy đều hiểu rằng Đức Chúa Trời hiện nay vẫn hành động theo cùng những đường lối như xưa nay Ngài từng làm. Bàn tay của Ngài được thấy trong công việc của Ngài và giữa các dân tộc ngày nay, y như vậy kể từ khi Tin Lành lần đầu được rao giảng cho A-đam trong vườn Ê-đen.

"Có những thời kỳ là những bước ngoặt trong lịch sử của các dân tộc và của Hội Thánh. Trong sự quan phòng của Đức Chúa Trời, khi những cuộc khủng hoảng khác nhau xảy đến, ánh sáng cho thời điểm ấy được ban ra. Nếu nó được tiếp nhận, sẽ có sự tiến bộ thuộc linh; nếu nó bị từ chối, sự suy thoái thuộc linh và sự đắm tào sẽ theo sau. Trong lời Ngài, Chúa đã bày tỏ hoạt động mạnh mẽ của Tin Lành như đã được tiến hành trong quá khứ, và sẽ còn trong tương

lai, cho đến tận cuộc xung đột cuối cùng, khi các thế lực của Sa-tan sẽ thực hiện động thái lạ lùng cuối cùng của chúng." Bible Echo, ngày 26 tháng 8, 1895.

Galilê vào năm 2001, và Galilê tại thời điểm luật Chủ nhật sắp đến, xác định khi nào ánh sáng của mưa cuối mùa được đổ ra. Năm 2001 đó là một sự tuôn đổ có chừng mực, nhưng đến tiếng nói thứ hai thì nó được đổ ra không hạn lượng, như được tượng trưng bởi sự tuôn đổ lớn lao sau khi Ê-li giết các tiên tri của Ba-anh, điều xảy ra tại tiệc sinh nhật của Hê-rốt. Sinh nhật của Hê-rốt xác định sự ra đời của vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh, điều này ngay lập tức nối tiếp sự sụp đổ của vương quốc liền trước. Hoa Kỳ bắt đầu trị vì vào năm 1798, khi vương quốc thứ năm sụp đổ, và khi các tiên tri của Ba-anh chết, ngày sinh của vương quốc thứ bảy đã đến. Vương quốc thứ bảy đó được đại diện bởi vương quốc phương bắc gồm mười phần của Akháp, và bởi Hê-rốt, một đại diện của vương quốc phương bắc mười phần của La Mã ngoại giáo.

Và mười sừng mà người đã thấy trên con thú, chính những sừng ấy sẽ ghét người đàn bà dâm phụ, sẽ làm cho nó hoang vu và trần truồng, sẽ ăn thịt nó và thiêu nó bằng lửa. Vì Đức Chúa Trời đã đặt vào lòng họ để thực hiện ý muốn Ngài, khiến họ đồng lòng và trao vương quyền của họ cho con thú, cho đến khi những lời của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm. Còn người đàn bà mà người đã thấy chính là thành lớn, là thành cai trị trên các vua trên đất. Khải Huyền 17:16-18.

Herod đồng ý thực hiện lời thề ông đã lập với Salome và trao cho nàng cái đầu của John; và lời thề ấy được nói là đến cả nửa vương quốc của ông. Mười vua của Liên Hợp Quốc, mặc dù ghét người dâm phụ, vẫn đồng ý trao vương quốc thứ bảy cho cái đầu thứ tám, tức là thuộc về bảy cái đầu trước đó. Họ đồng ý với một vương quốc được đặt nền trên sự kết hợp giữa Nhà nước toàn cầu với Giáo hội toàn cầu của bà ta. Nhưng cuộc hôn nhân ấy là hôn nhân kiểu La-tinh, không phải kiểu Anh, vì cuộc hôn nhân của họ được biểu trưng bằng "người đàn bà" trị vì "trên các vua." Trong một cuộc hôn nhân kiểu La-tinh, gia đình giữ họ của người vợ, chứ không phải của người chồng; và tên gọi của cuộc hôn nhân song trùng này là một yếu tố quan trọng của tường thuật tiên tri.

“Các vua, các nhà cai trị và các thống đốc đã tự đặt lên mình dấu ấn của kẻ chống Đấng Christ, và được mô tả như con rồng đi giao chiến với các thánh—những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có đức tin nơi Đức Chúa Giê-su.” Lời chứng cho các mục sư, 38.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Điều Ê-sai, con của A-mốt, đã thấy về Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Trong những ngày sau rốt, núi nhà Chúa sẽ được lập vững trên đỉnh các núi, được tôn cao hơn các đồi; muôn dân sẽ đổ về đó. Nhiều dân sẽ đi và nói: Hãy đến, chúng ta hãy lên núi của Chúa, đến nhà của Đức Chúa Trời của Gia-cốp; Ngài sẽ dạy chúng ta đường lối của Ngài, và chúng ta sẽ bước đi trong các nẻo của Ngài; vì từ Si-ôn luật pháp sẽ phát ra, và lời của Chúa từ Giê-ru-sa-lem. . . . Và trong ngày ấy, bảy người nữ sẽ nắm lấy một người nam mà nói: Chúng tôi sẽ ăn bánh của chính mình và mặc áo của chính mình; chỉ xin cho chúng tôi được gọi theo tên ông, để cất bỏ sự sỉ nhục của chúng tôi. Trong ngày ấy, chồi của Chúa sẽ xinh đẹp và vinh hiển, và hoa trái của đất sẽ tốt tươi và đẹp đẽ cho những người còn sót lại của Y-sơ-ra-ên. Và sẽ xảy ra rằng ai còn sót lại ở Si-ôn, và ai còn ở Giê-ru-sa-lem, sẽ được gọi là thánh, tức là mọi người được ghi vào sổ những người sống tại Giê-ru-sa-lem: khi Chúa rửa sạch sự ô uế của các con gái Si-ôn và tẩy sạch máu

của Giê-ru-sa-lem khỏi giữa nó bởi thần của sự phán xét và bởi thần của sự thiêu đốt. Ê-sai 2:1-3, 4:1-4.